त्रींस्त्रीनितिवाक्येन आलम्भस्याभिधानाद्। यथा पूर्व्वत्र प्राजापत्यानामालम्भोत्कर्षः, तथात्रापि युज्यत इति प्राप्ते ब्रूमः। किं त्रीनेकैकस्मिन् आलभेरन्नित्यत्र पर्य्यग्निकरणानन्तरभाविनं प्राप्तमालम्भनमनूद्येकैकाहनि त्रित्वगुणयोर्विधौ वाक्यं भिद्येत, तथा पञ्चोत्तमे अहन्नित्यत्र उत्तमाहत्वं पञ्चत्वयोर्विधौ वाक्यभेदः। तस्माद् गुणद्वयविशिष्टानामन्येषां कर्म्मणां विधिरभ्युपेयः। तथा सत्यारण्यपशुत्यागेनेव सप्तदशोक्षाणां पर्य्यग्निकरणप्रोक्षणाभ्यां समापनीयः॥

इत्येकादशोऽनुवाकः॥ ११॥

अथ द्वादशोऽनुवाकः।

एकादशे पञ्चशारदीया गताः, द्वादशे अग्निष्टुदाख्ये क्रतौ ग्रहाणां ग्रहकाले पुरोरुचोऽभिधीयन्ते। अतएव सूत्रकारेणोक्तम्, "तथाग्निःष्टुत्तस्य पुरोरुचोऽस्याजरासोऽग्न आयूंषि पवस इति ऐन्द्रवायवस्य द्वितीया मैत्रावरुणस्य तृतीयाश्विनस्य चतुर्थी पञ्चमी शुक्रामन्थिनोः षष्ठ्याग्रयणस्य अन्यामाग्नेयीमुक्थ्यस्य नियुनक्तीति ध्रुवस्य नियुनक्त्यैन्द्राग्नवैश्वदेवयोरग्निश्रिय इति तिस्रो मरुत्वतीयानां अधिश्रुत् कर्णेत्युत्तरा माहेन्द्रस्य विश्वेषामदितिरिति तिस्र आदित्यग्रहस्योत्तमा माविचस्येति"। तत्रैन्द्रवायवस्य या प्रथमा पुरोरुग्विद्यते तामाह।